

Uistelua Vänerillä, Ruotsissa.

Meidän uistelumatkaa Vänerille alettiin suunnitella jo alkutalvesta. Meidän kipparimme Vesku (Vesa Raivio) oli päättänyt hankkia uuden veneen Jyväs Marinesta ja kun kaupat oli tehty joskus talvella, niin sitä alettiin varustamaan uistelukuntoon saman tien. Pientä jännitystä matkalle lähtiessä oli, koska ei päästy kokeilemaan venettä etukäteen, että toimiiko vene ja vehkeet.

Matka varattiin hyvissä ajoin, samoin mökki. Niin sitten odoteltiin kuumeisesti huhtikuun 11. päivää, jolloin lähdimme matkalle Jyväskylästä. Veskun johdolla minä ja serkku kaima (Matti) hypättiin kyytiin ja Humppilasta otettiin vielä Markku rattaille. Siitä sitten jatkettiin kohti Naantalia ja laivaa.

Hyvin nukutun yön jälkeen olimmekin jo Ruotsin puolella. Satamasta lähdettiin painelemaan rivakkaa vauhtia kohti Kristinehamnia, missä meillä oli mökki varattuna. Matka taittui nopeasti, koska koko matka on moottoritietä ja lauantaiaamu oli aika hiljainen. Perillä olimme jo aamupäivällä. Saatuamme mökin avaimet, jätimme sinne kaikki tarvikkeet. ja lähdimme laskemaan veneen vesille. Löysimme hyvän veneluiskan ja saatuamme veneen vesille ajoimme siitä mökin rantaan kokeilemaan rantautumista. Olipa mahtava tunne, kun huomattiin, että voimme ankkuroida veneen mökkirantaan yöksi. Joten niinhän siinä kävi, että vene nostettiin vasta pois lähtiessä trailerille.

Heti iltapäivällä suuntasimme uistelemaan ja testaamaan veneen ja uisteluvälineiden toimivuutta. Alussa Kipparimme ajeli vähän varovasti, mutta salmesta läpi päästyämme piti venettä tietenkin kokeilla, että mihin se pystyy. Hyvin kulki ja olimmekin äkkiä kalapaikoilla. Pian meillä oli ”uisteluarsenaali” käytössä ja sitten alkoi odotus ja odotus..... Vaihdeltiin uistimia ja syvyyskiviä, mutta ei. Mikään ei tuntunut auttavan. Illalla lähdettiin sitten ajamaan mökille vähän ihmeissämme ilman kaloja. Onneksi meillä oli makkaraa laittaa pöytään.

Seuraavana päivänä ei vielä MITÄÄN. Missä vika? ihmeteltiin. Ei voitu muuta, kun laitella kahvia ja ruokaa veneessä ajan kuluksi. Seuraavana päivänä ajettiin heti vähän kauemmaksi ja sitten alkoi rytisemään. Lohta alettiin saamaan takiloista ja plaanerien uistimista. Päivän aikana saatiin kahdeksan lohta ja yks iso karkuutettiin. Kalat oli kolmen ja viiden kilon väliltä, oli niissä pari alamittaa, jotka laskettiin takaisin. Hyvä päivä kaikin puolin vene ja vehkeet pelasi kaikki tosi hyvin, (myös miehistö). Iltapäivällä kolmen maissa keli alkoi huononemaan ja aallokko kasvamaan. Joskus kuuden maissa sanoin kippari Veskulle, että kun ei enää meinaa pysyä pystyssä, että eihän se syö kalakaan enää ja niin me kerättiin kamat ylös ja lähdettiin mökille. Aallokko vain yltyi ja oli takatuuli, siinä saatiin testata veneen merikelpoisuus lopullisesti sillä aaltojen koko oli ainakin kolme – neljä metriä, vähän hirvitti. No kippari luovi veneen onnellisesti mökkirantaan. Yhdessä todettiin, että Vesku on ostanut hyvän venepaketin.

Seuraavana aamuna oltiin hyvillä mielin lähdössä järvelle. Nyt tiedettiin mitä uistimia uitetaan. Ajettiin taaskin kauas ja ei aikaakaan kun ensimmäinen oli kiinni. Se olikin aikamoinen, punnittiin sille painoksi 5 kg, mutta se oli **rasvaeväinen!** SE vähän **kirpasi**, kun kippari sanoi, että **se lasketaan takaisin**. Saimme viis kalaa sinä päivänä ja neljä niistä oli rasvaeväisiä. Sitten seuraava päivä olikin reissun viimeinen ja aamupäiväksi mentiin järvelle, mutta ei onnistuttu saamaan kaloja.

Iltapäivällä pois lähtiessä vielä yhteisesti sovittiin, että vuoden päästä tullaan uudestaan, **sillä tämä on mukavaa**.

Ja ne kortti-illat, ne vasta mukavaa ovatkin hyvässä seurassa. Kiitoksia kippari Veskulle, Markulle ja Matille yhteisistä hetkistä.

Kertomuksen reissusta kirjoitti.

Matti